11/07/2022

11 Ιουλίου: Εορτάζει ο Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ

/ Βίοι Αγίων

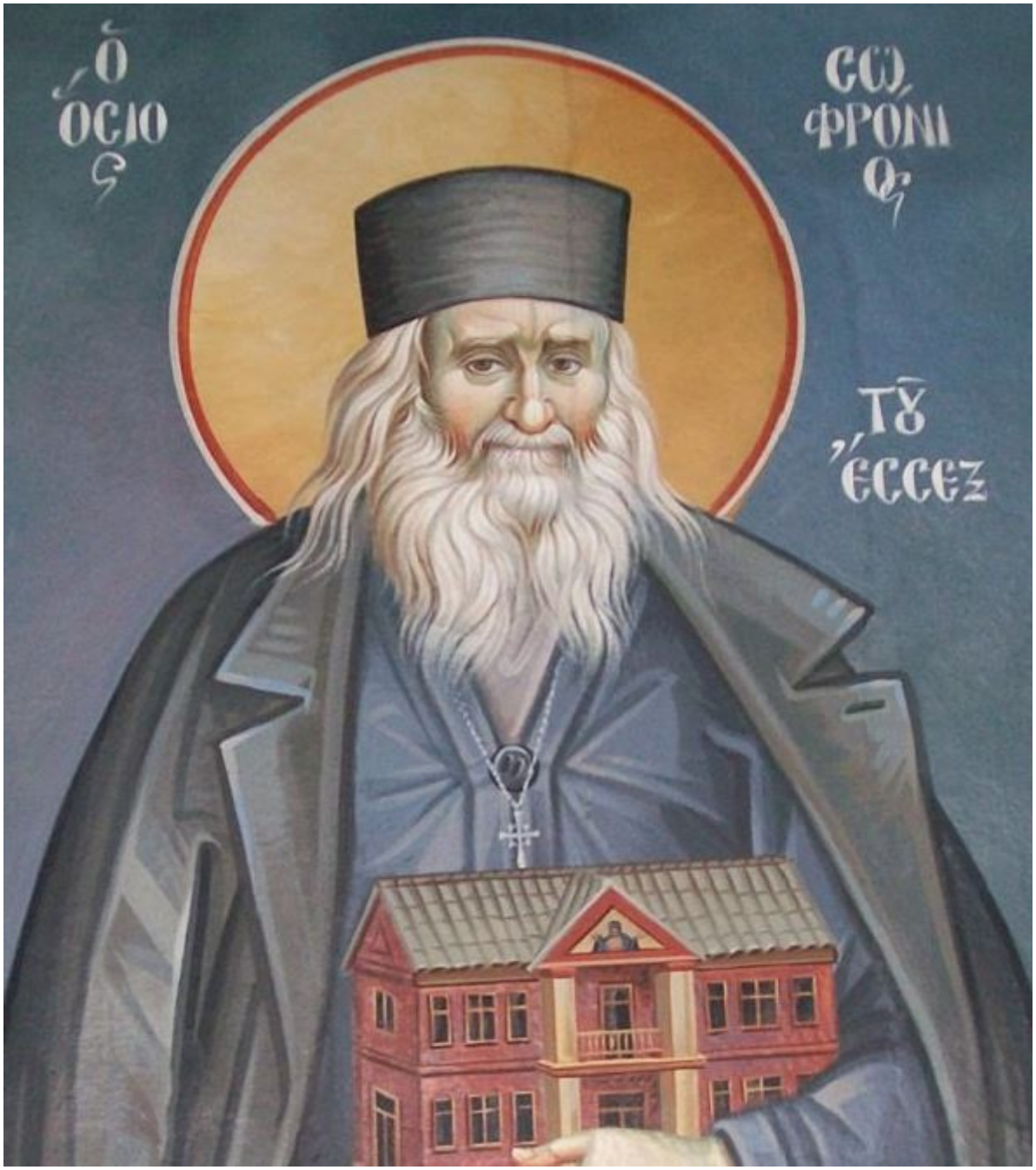

Η Αγία μας Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη της Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, ένεκα της ανάμνησης του θαύματος που έγινε από την Αγία, όταν, κατά την εποχή του Μαρκιανού και της Πουλχερίας, συντάχθηκαν δύο τόμοι, ένας που περιείχε τον όρο (απόφαση) της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, που έγινε στη Χαλκηδόνα (451) και την απασχόλησε το Χριστολογικό δόγμα, και έναν τόμο με τις απόψεις των αιρετικών

(Μονοφυσιτών).

Επίσης, τιμούμε ένα νέο Άγιο, του οποίου διαπιστώθηκε και πρόσφατα (Ανακοινωθέν Ι. Σ. του Οικουμενικού Πατριαρχείου, 27.11.2019) διακηρύχθηκε η αγιότητα από τη συνείδηση των πιστών της Εκκλησίας: τον Όσιο Σωφρόνιο τον Αγιορείτη, ηγούμενο της Μονής Τιμίου Προδρόμου στο Έσσεξ της Μεγάλης Βρετανίας.

Ο Όσιος Γέροντας Σωφρόνιος γεννήθηκε στη Μόσχα από ορθόδοξους γονείς στις 22 Σεπτεμβρίου 1896. Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Σέργιος. Ήταν το δεύτερο παιδί μιας οικογένειας με άλλα εννέα αδέλφια. Από την παιδική του ηλικία έδειχνε μια σπάνια ικανότητα στην προσευχή. Σαν νέος μάλιστα μπορούσε να απαντά σε θέματα θεολογικά από αιώνων ζητούμενα. Έτσι, από νωρίς είχε έντονη επιθυμία να εισχωρήσει στην καρδιά της Ορθόδοξης Θεολογίας.

Φοίτησε στην Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών της Μόσχας, με ιδιαίτερη κλίση στη ζωγραφική. Την ίδια περίοδο απέκτησε ενδιαφέρον για το Βουδισμό και γενικότερα για την Ινδική Φιλοσοφία. Αυτή η παιδεία άλλαξε την πορεία της εσωτερικής του ζωής. Σαν νέος έζησε τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και την Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917-1918. Τα γεγονότα αυτά τον οδήγησαν στην άποψη ότι η αιτία που οδηγεί στα δεινά που βιώνει ο άνθρωπος είναι η ύπαρξη του αυτή καθαυτή. Καθημερινά βασανιζόταν να λύσει τα μυστήρια της ζωής.

Ως ζωγράφος ήταν πολύ δύσκολο να εργασθεί στη μετεπαναστατική Ρωσία. Το 1921, σε ηλικία 25 ετών, φτάνει στο Παρίσι, αφού πρώτα πέρασε από την Ιταλία, όπου θαύμασε τα αριστουργήματα της Αναγέννησης, ενώ έκανε και μια σύντομη στάση στο Βερολίνο. Τα έργα του έγιναν δεκτά στα καλλιτεχνικά σαλόνια, πήρε μέρος σε Εκθέσεις με μεγάλη επιτυχία, αλλά και πάλι ένοιωθε μέσα του ένα κενό. Ο ίδιος διηγείται: «Ήμουν στο Παρίσι, τα είχα όλα, ζούσα με τον καλλιτεχνικό κόσμο του Παρισιού και συμμετείχα σε όλες τις εκδηλώσεις. Όμως τίποτα δεν μου έδινε χαρά και ανακούφιση. Μετά από κάθε εκδήλωση του καλλιτεχνικού κόσμου, είχα μέσα μου κενό και αγωνία. Ο λογισμός μου μού έλεγε πως κάτι πρέπει να κάμω, για να φύγω από το αδιέξοδο που με συνείχε. Όμως δεν εύρισκα λύση. Ένα βράδυ, μετά από μία διασκέδαση, ανέβαινα στο σπίτι μου με σκυμμένο το κεφάλι και αργό βήμα. Έλεγα πως αυτή η ζωή είναι βάναυση, είναι ανιαρή. Τότε σκέφτηκα να γίνω μοναχός, όμως πού και πώς δεν είχα ιδέα».

Το 1925 εγκαταβιώνει στο Ρωσικό Μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα, στα δυτικά παράλια του Άθωνα. Γνωρίζει τον Άγιο Ρώσο γέροντα Σιλουανό τον Αθωνίτη, ο οποίος γίνεται πνευματικός του οδηγός. Παρέμεινε κοντά του επί οκτώ χρόνια περίπου, μέχρι την κοίμηση του γέροντα (24-9-1938).

Με ευλογία του Ηγουμένου της Μονής, αναχωρεί για την «έρημο» του Αγίου Όρους, τα γνωστά Καρούλια. Έπειτα, γίνεται εξομολόγος και πνευματικός πατέρας των αδελφών σε Μονές, σκήτες και κελλιά στα νοτιοδυτικά παράλια του Άθωνα. Μετά από τέσσερα χρόνια σε αυτή τη διακονία, εγκαταβιεί σ’ ένα σπήλαιο κοντά στη Μονή του Αγίου Παύλου.

Για λόγους υγείας, αναγκάζεται να εγκαταλείψει το σπήλαιο τον τρίτο χειμώνα. Μεταβαίνει τότε στη Γαλλία για μια χειρουργική επέμβαση και παραμένει εκεί για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Το 1948 εκδίδει τα χειρόγραφα του Αγίου Σιλουανού με ανάλυση της διδασκαλίας του και με τη βιογραφία του. Το 1952 εκδίδεται το βιβλίο «Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης».

Στη συνέχεια, επισκέπτεται τη Μόσχα, για να προσκυνήσει τους τάφους των γονέων του. Μαθαίνει ότι όλα τ’ αδέλφια του ήταν στη ζωή (εκτός από το μεγαλύτερό του αδελφό Βόρι, πού πέθανε 14 ετών). Από τότε επισκεπτόταν τη Μόσχα κάθε χρόνο, έως το 1981.

Το 1959 και σε ηλικία 63 ετών εγκαταβιώνει στο Έσσεξ της Αγγλίας και ιδρύει Μοναστική Αδελφότητα. Κτίζει το Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου, όπου δεχόταν όποιον ζητούσε την πνευματική του βοήθεια. Παράλληλα ανάπτυξε πλούσιο συγγραφικό έργο.

Ο Γέροντας Σωφρόνιος εκοιμήθη ειρηνικά στις 11 Ιουλίου του 1993, σε ηλικία 97 ετών. Ο τάφος του είναι στη Μονή του Τιμίου Προδρόμου, στο Έσσεξ της Αγγλίας.

Για ακόμη μια φορά επισημαίνεται αγαπητοί, η αναγκαιότητα διατήρησης του μέτρου και της διακρίσεως από μέρους των Χριστιανών, για να αποβαίνει επωφελής η μεταχείριση του βίου και της παρρησίας των ανθρώπων που η Εκκλησία τους αγιοκατατάσσει στο αγιολόγιο της Εκκλησίας. Όταν η συνείδηση της Εκκλησίας διαπιστώνει και διακηρύσσει την αγιότητα σύγχρονων ιερών προσώπων, τότε ξεπερνούν τα όρια της οικογένειας τους, της Μονής της μετανοίας τους και γενικά του περιβάλλοντος που έζησαν, αλλά ανήκουν στη σύνολη Ορθόδοξη Εκκλησία.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου